

NÄ MEN TITTA
NU ÄR DEN HÄR

TN 1979

INNEHÅLLSRIK...

är den också, precis som vanligt. En stor del av artiklarna och berättelserna i årets TN har förstås hämtat sin miljö från stora

GÄSTABUDET

på Söra i somras. Därifrån är förresten också bilden härintill hämtad. Till och med

ÅRSALFABETET

handlar så gott som uteslutande om denna träff. En annan historia som också har direkt anknytning till Trollsyrkienträffen är

UR DJUPET AV MITT ÖGA

en berättelse om hur Hovrasjön i sitt inre upplevde denna jultveckas massinvasion. Men det finns också mycket annat smått och gott, till exempel

GÄSTABUDET 1979

EN SJÖMANS JUL

där en av släktens världsomseglare berättar hur det kan vara att fira jul på "värmen" långt från nära och kära. Sorksamhället på Stranna har

som vanligt sina speciella bekymmer och nu handlar det om

SORKOMRÖSTNINGEN

förstås. TN-redaktionen hoppas ni ska få en glad stund med årets blad och önskar

GODTJUL

önskar vi våra läsare i och med överlämnandet av årets upplaga av Trollens Nyheter.

Det har som vanligt varit en ganska hektisk period innan tidningen blev klar. Men samtidigt har det naturligtvis varit lika roligt som det brukar vara att "tillverka" denna unika publikation.

Visst tog det lite tid även i år innan manuskripten började ramla in till redaktionen, men när det väl kom igång blev det en ganska strid ström av TN-alster.

Det är ju möjligt att man också kan skylla en del på Postverket. Det är ju ett företag som inte tycks gå så där alldeles bra, trots höga avgifter för befordran. Inte ens sedan man bytte generaldirektör har det blivit bättre. Resurserna räcker inte till, heter det ständigt. Och framför allt tycks det vara problem med fordonsparken. Tjorven gick ju inte bra och inte tycks man ha hittat något annat fordon heller som skulle passa för postbefordran. Så det är väl bara att vänta och se. Och hoppas på bättring till nästa år.

Det har också varit lite struligt att hålla ordning på manuskripten i år - igen.... Därför måste vi särskilt påpeka att om något av det insända materialet inte finns med i bladet, har det inte tagits undan medvetet. I så fall har det slarvats bort.

Det är nämligen så, att samtidigt som redaktörn pysslat med denna tidning har han hållit lektioner i skolan en gång i veckan och ägnat sig åt ungefär samma sak, nämligen att framställa en skoltidning efter precis samma teknik. Det kan förstås ha lett till att några TN-ark hamnat i "skolhögen" och kanske också vice versa...

Som nämnts redan på första sidan i årets TN handlar en hel del av artiklarna i år om sommarens gästbud på Söra. Men det finns också mycket annat läsvärt förstås. Ni

kan t ex läsa om en drömresa till Söderhamn. Den artikeln innehåller också ett stort frågetecken. Författaren själv vill gärna att ni grunnar lite extra på vad ordet "peger" kan betyda. Vet ni det redan kanske. Om inte bör ni kunna ge besked vid nästa års träff. Men bry er nu inte om den tokige rubriksättarens tankegångar. Han har gjort det alltför enkelt för sig genom att bara konstatera att det är "Trönö-mål". Visst kan det vara det, men det intressanta är ändå, vad betyder egentligen "peger"?

Nästa års Trollsykien-träff var det ja. Vart ska den förläggas måntro. Det finns naturligtvis olika förslag, men om något av dessa går igenom är väl ännu så länge osäkert.

Det hetaste tipset hittills är väl Nordkroken, en vackert belägen gård i närheten av Vargön i Västergötland. Det är heller inte långt från Trollhättan eller Vänersborg. Cirka en mil till den förstnämnda orten och kanske ungefär lika många kilometer till Vänersborg.

Nu sitter Nils i Trollhättan och Murklan på Stranna och väntar på att ni snarast ska ge besked om ni är intresserade av en sommarvecka på Nordkroken. Och det är ni väl kan man tänka.

Där finns ju också badmöjligheter vilket inte var fallet i den skitiga Hovrasjön vid Söra. Och att bada i Vänern det är faktiskt ganska skönt. Det vet vi som har provat på. Tänk över ordentligt nu hur ni kan tänkas ha det i sommar och hör snarast möjligt av er till Nils eller Murklan. Jag vet att båda håller vakt vid telefonen och hoppas på en signal.

JERKER

DRÖM?

eller verklighet-vem vet

Efter den äventyrliga veckan i Trollsykien i år följde vi med Murklan hem några kulna och kal-la, men som alltid på Stranna, mysiga dagar.

När vi återtog vår väg mot Hät-tan tog vi i år vägen över Da-larna. Vi stannade bl a i Gran-

gårde finnmark, där vi en fin och solig dag, besökte Dan Anderssons föräldrahem i Luosqa.

Det var en upplevelse som man inte glömmer så snart-stämning-en man kände vid stugan, när gui-

den berättade hur dom levt där under Dan Anderssons barndom och därtill den underbart vackra na-turen

Då vi besett platsen så vi var nöjda, om man nu någonsin kan bli det däruppe, gick Nils, Anders och Bessie en sväng bortåt vägen. Jag satte mig vid vägkanten, lutade mig mot ett träd och tog mig en sista titt på det stor-slagna landskapet som låg fram-för och nedanför mig. Solen gas-sade, jag blundade och lyssnade på den stora tystnaden däruppe i skogen.

Plötsligt var det något som rör-de mig vid axeln. Jag öppnade ett öga och log lite för mig själv. Nä, Eva, nu ser du tomtar på ljusa dan, tänkte jag. Nog för att jag kan nicka till ibland och ha konstiga drömmar, men det här var nog någonting annat i alla fall.

Bredvid mig stod en liten grå och sliten figur, som en liten tomte, tänkte jag. Plötsligt började han tala till mig med en liten ynkelig och trött stämma.

- Snälla Eva, sa han.

- Jag är så trött, jag har gått så långt. Jag är på hemväg från min årliga sommartjänstgöring. I år har jag varit ända nere i Sörmland.

- Så konstigt, sa jag. Jag har också varit i Sörmland på semes-ter. Men vem är du egentligen?

INGEN MÄRKER MIG

- Jag förstår att du inte känner igen mig, sa han. Jag brukar inte göra så stort väsen av mig, utom när jag blir arg. Jag är Troll-sykiens tomte. Men aldrig är det någon av er som lägger märke till mig och det är därför jag börjar bli lite sur.

- Ni springer och härjar med era kulor, stövlar och tipslappar. Ni har så bråttom så ni hinner inte märka ett sånt litet väsen som jag.

- Nu är jag i alla fall på hem-väg till Hälsingland igen, men jag skulle vilja att du gjorde mig en liten tjämst. Det är där-för jag besvärar dig. Publicera den här i Trollens Nyheter till julen.

Så sa den lilla tomten och plötsligt var han borta. Jag hann varken svara honom eller se vart han tog vägen.

EN TUMMAD PAPPERSLAPP

Solen gick i moln. Jag ryste till, ruskade lite på mig och tänkte.

- Jaha, nu har jag suttit och drömt igen mitt på ljusa dan. Men plötsligt upptäckte jag den, i min hand låg en liten och väl tummad papperslapp. På pappers-lappen var några små versrader skrivna med en litem spretig stil.

Hade jag drömt? Ja, jag vet fort-farande inte. Men ändå, jag kan ju aldrig förneka den lilla lap-

DRÖM ELLER....

pen jag fick i min hand. Det måste ju vara verklighet!
Hela vägen hem och hela tiden sedam dess har jag funderat på denna händelse. Jag har inte vågat berätta om den för någon,

Goddag gott folk, båd stora och små
Jag är er tomte, liten och grå
Nu blev ni allt förvånade
Kära Trollsykien-invånare

Jag är kusin till Jakob i Knuten
vi är nog lika, fast jag är större i truten
Och nu ska jag göra min stämma hörd
för i sommar har jag blivit helt förstörd

Är det så konstigt att jag demonstrerar
så som ni mig helt nonchalerar
Jag väntar på inbjudan till träffen vart år
men aldrig någon sådan post mig når

Jag hos Anna i Enånger rett mig ett bo
vart år jag väntat på träffen i lugn och ro
- Dom ska till Sörmland i år, sjöng i våras en trast
jag fick ge mig av i en väldig hast

Jag fick traska och gå genom skogar, över ängar
man får göra så när man är utan pengar
Ni sitter i bilar som riktiga snobbar
Det känns som ni mig alltid nobbar

När jag nådde Söra en ljum fin kväll
så glömde jag plötsligt allt mitt gnäll
Solen gick ner bakom skogens rand
det var nästan lika vackert som i Hälsingland

Så gick fem dagar under lek och glam
Jag bodde i en koja under en stam
Ni sjöng och spelade på kvällen
men så en dag kom den stora skrällen

En morgon jag tog mig en sväng bortåt backen
när jag plötsligt fick en stor stövel i nacken
Jag tog till flykten, snubblade på en boccia-kula
så att jag i pannan fick en jättestor bula

Nej, nu får det vara nog med mitt gnäll
nu ska jag försöka att vara snäll
Kanske nästa år när vi ska ut på vift
då kanske även lilla jag kan få en lift

Nu ber jag om skärpning och till nästa år
kanske ett eget inbjudningsbrev jag får
Och trots att min skalle är svullen och öm
så vill jag ge er rikligt med beröm

Så till sist mina vänner i syd och i nord
ville jag säga från hjärtat ett ärligt ord
Vi har ju alltid tillsammans så kul
och jag ber att få önska en riktigt God Jul

Er tillgivne

Tomten Benjamin/gm Eva i Hättan

rädd som man är för att bli utskrattad.

Men nu har jag bestämt mig. Med risk för att göra bort mig vågar jag härmed alltså vidarebefordra den lilla Trollsykientomtens nedskrivna rader att införas i Trollens Nyheter.

Visste Ni

- a t t Karin på Stranna gått ur Logen Stjärnan och börjat dricka juice
- a t t Lars Olovsson har börjat samla på mössor i stället för metkrokar
- a t t Anna Kristinasdotter ska starta vävskola
- a t t Jerker Algotsson har en tom mosbytta
- a t t Sven Ivarsson far omkring och delar ut pengar. Massvis!
- a t t Nils Holgersson har stora bekymmer för att hans son vill gå vedhuggarlinjen
- a t t Sverker Henriksson beslutat att äntligen besöka Malta
- a t t Anders Åkesson far till Stranna varje helg och kryper in i ett litet hål under stugan
- a t t "Förrådarn" har börjat sjunga i kyrkorna
- a t t Murklan tänker myla in ett par vantar i ett julklapps-paket
- a t t Nils Holgersson inte dyker efter fisken numera, han har skaffat håv
- a t t Anna Kristinasdotter varit vaken ett helt TV-program
- a t t TN:s lokalredaktioner i Älvängen, Motala och Sundsvall hotas av stängning. Personalen friställs
- a t t Murklan sniffat tinner flera månader i höst, men lär ha nyktrat till lagom till jul

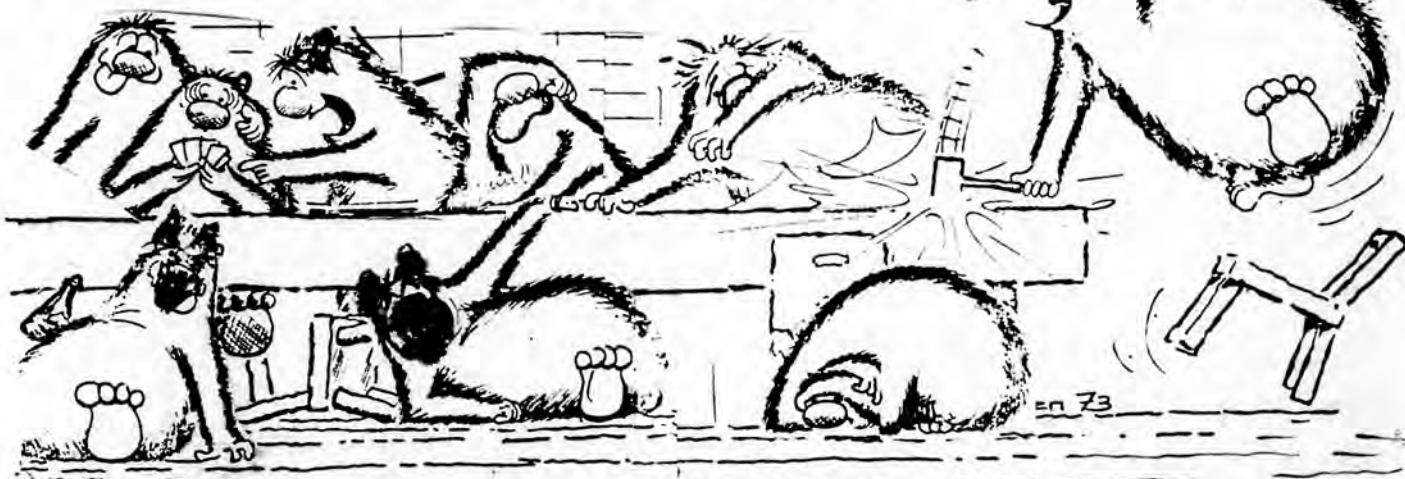
● På en gatuservering i Paris satt en man och drack konjak. En fransk nykterhetsivrare kom fram och påpekade:
- Vet ni inte om att alkoholen enligt statistiken dödar två miljoner fransmän varje år?
Mannen fortsätter lugnt att dricka:
- Det rör mig inte i ryggen
- jag är svensk!

● - Fröken, jag annullerar mitt samtal till Madrid.
- Vad skulle direktörn göra?
- Jag annullerar samtalet till Madrid.
Vad då?
- Jag vill inhibera samtalet till Madrid.
- Vad gör ni, säger ni?
- Jag skiter i samtalet till Madrid!
- Jamen, säg det då!

Det är klart jag vet hur man spelar - kom nu upp här och gör avsparken!

SORKOMRÖSTNINGEN

SKA KARBIDEN BORT

Han börjar faktiskt bli rätt gammal nu förre grävmaskinisten och tillika f d åldersmannen i sorksamhället på Stranna, Fabian Sork.

Men sitt humör har han kvar, det behöver ingen tvivla på. Och de som till äventyrs tvivlade ändrade nog snabbt mening under det senaste sammanträdet med sorkarnas mäktigaste gruppbildning, de s k S-orkarna.

Vid detta möte i likhet med många möten tidigare handlade det om karbidverkens framtid. Skulle karbidverken, som s-orkarna under ledning av Fabian åstadkommit raseras och invånarna tvingas återgå till det gamla, där allt fick göras för tass och man fick dras med mörker och kyla i de olika regionerna.

INGEN LYSSNADE

- Vi ska under 25 år behålla de verk vi redan har byggt och även bygga färdigt de karbidverk vi påbörjat, sa Fabian. Men det var ingen som lyssnade på hans före-

drag, där han redogjorde för både det negativa och det positiva med karbiden.

Fabians egen son t ex, Alf, som nu blivit vuxen satt och spelade kort med ett par kompisar från grannbostaden och varken han eller medspelarna visade någon reaktion på Fabians ord.

Alfred, en försupen granne, som för all del hjälpt Fabian en hel del både i valkampanjer och när det gällde att bygga upp de nu så omdiskuterade karbidverken, hade tagit ett par förmycket och hamnat under bordet.

"CASANOVA" SOV

Detsamma gällde ett par andra grannar, bl a Fridolf - eller "Casanova" som man oftast kallade honom. Anledningen var att han kutade runt och friade i grannregionerna så gott som varje kväll. Och han hade tydligen varit i väg även kvällen innan detta möte eftersom han nu hade rasat ihop på golvet och sov den allra djupas-

te Törnrosa-sömn.

Med detta gäng omkring sig var det ju inte så konstigt att Fabian inte kunde hejda sig.

Han tog den stora ordförändeklubban och drämde den i bordet med sådan kraft att han själv lyftes ett par decimeter från stolen.

EN RAMSA EDER

Ni ska lyssna på vad jag säger, skrek han och hävde därefter ur sig en lång ramsa hemska eder som han lärt sig av sina grävmaskinistkompisar på den tiden han ännu höll igång i arbetslivet. Han spädde förresten på med ytterligare några, som han kommit på alldeles själv.

Naturligtvis blev dom ordentligt skrämde de stackars sorkar som samlats till detta möte, men det tog inte lång stund förrän uppståndelsen lagt sig och alla återgick till sin tidigare verksamhet.

- DU SKA GE!

Alf, Fabians son, som

SORKOMRÖSTNINGEN...

nu blivit ganska stor - och även stark - hade med åren blivit allt uppkäftigare mot sin far. Därför rodnade han inte ens när han först vände sig mot sin far och stirrade honom stint i ögonen och därefter med ett nonchalant kast med huvudet åter vände sig mot en av kompisarna och sa: - Det är du som ger! Detta blev för mycket för Fabian. Med ursinnigt lysande ur de pepparkornsstora ögonen lämnade han mötet och slog igen dörren så att till och med Casanova började röra på sig. Men det var bara ett kort ögonblick. Så snart vibrationerna efter dörrstängningen lagt sig återföll han i sin egen drömvärld.

ÄNDRADE ÅSIKTER

Egentligen var det inte så konstigt att regionens invånare verkade lite ointresserade, när karbiden och karbidverkens framtid kom på tal. Det hade nämligen varit lite struligt en längre tid nu och både Fabian och andra hade ändrat åsikt gång efter annan. Ett sådant velande skapade naturligtvis inget förtroende.

Nu hade man emellertid efter mycket om och men bestämt sig för att det skulle bli sorkomröstning i frågan, vilket alltså borde betyda att invånarna själva skulle få bestämma hur de i framtiden ville ha det.

Tobias Sork, som nu en gång intagit åldermannastolen hade gått ihop med östersorkarna om att stoppa karbiden med omedelbar

verkan. Det var förstås inte mycket att litg på eftersom Tobias redan vid förra åldermannavalet lovat karbidstopp, men sedan han nått dit han ville - till åldermannastolen i regeringsbyggnaden - tillsammans med storsorkarna fortsatte att bygga karbidverk.

OLYCKAN I KVAVTJÄRN

Fabian hade vinglat lite hit och dit i den här frågan, tyckte de flesta av hans anhängare. Men Fabian sköylde bara på att han varit tvungen att invänta utredningen från karbidolyckan i Kvavtjärn, innan han kunde ta ställning. Den här olyckan i ett sorksamhälle i Kvavtjärn var ett kapitel för sig. De flesta hävdade bestämt att olyckan var omöjlig, ja, en del gick till och med så långt att de gjorde gällande att olyckan aldrig hänt. Detta trots att man tvingats utrymma ett helt sorksamhälle under ett antal kritiska dagar.

"SORKLIGA FAKTORN"

Nu hade dock utred-

ningen kommit. Enligt denna berodde olyckan framför allt på den sorkliga faktorn, den skyllde man nästan alltid på, när det hände något som teknikererna inte kunde förklara.

Det drabbade karbidverket var beläget invid Patan i Kvavtjärn och eftersom 90 procent av invånarna var anhängare till östersorkarna kallades verket för "Patersburg". Orsaken till att det gått snett var, enligt utredningen, att man lagt karbidlagret alldeles för nära vattenet. Patan, som var en liten sjö, steg snabbt vid regnväder och det var just vid ett sådant tillfälle vattenet nått karbidlagret och åstadkommit ganska svår gasbildning.

OSANNOLIKT!

- Men sånt kan inte hända här, hävdade både Fabian och storsorkarnas ledare på andra sidan Viksjön. Den olycka som inträff-

fade i Kvavtjärn är helt enkelt osannolikt.

Men ändå ändrade man sig en del. I stället för att tala för fortsatt utbyggnad av karbidverk, bestämdes nu att man i sorkomröstningen skulle gå ut med ett alternativ som innebar avveckling inom 25 år. Men de verk som var under byggnad skulle göras

SORKOMRÖSTNINGEN...

färdiga.

- Tobias och östersorkarna talar om alternativa energikällor, sa Fabian. Var ska dom hitta dom?

- Solenergi kan inte vi få här under jord och knappast någon jordvärme heller. Det bör väl jag veta som jobbat som grävmaskinist så många år. Vi har flera gånger varit nere på ordentliga djup med våra grävskopor, men aldrig har vi känt tillstymmelse till jordvärme.

BORTSKÄMD UNGDOM

- Och inte lär dagens bortskämda sorkungdom vara kapabel att gräva djupare än vi gjorde. Så den tanken kan ni direkt slopa.

- Men om vi satsar ordentligt på att undersöka och forska, då tror jag vi ska ha löst problemen inom 25 år.

- Därför, om ni nu använder den lilla hjärna ni fått till annat än att tänka ut rackartyg, kan jag inte tänka mig annat än att ni lägger er röst på vårt alternativ, sa Fabian Sork i ett av de stora tal han höll utanför regionsbyggnaden i sorksamhället en kulan dag i november.

Sedan skakade han tass med en hel del

Det var så dimmigt att bilisten var tvungen att stanna. Han klev ur och skymtade då en liten stuga, dit han begav sig och knackade på. Efter en stund tittade en liten pojke ut.

- Är din far inne? frågade bilisten.

- Nej, han gick när mor kom.

- Är hon inne då?

- Nej, hon gick när jag kom.

- Det var då ett konstigt hus du bor i, tyckte bilisten.

- Inte bor vi här inte, flinade pojken, det här är ju utdasset...

Studier

Vad är det för svarta ringar du har under ögonen? frågade läraren den trötte eleven.

- Det är studiecirklar, magistern!

av sina anhängare innan han gick hem till sin kära Alfhilda, tände karbidlampan och slog sig ner för att läsa senaste nytt i Sork - Bulletinen som just kommit...

JERKER ALGOTSSON

- Ryssarna har äntligen fått fram sin egen tuggummi.

- Jaså, vad heter det?

- Röda Toyet.

Prästen till församlingen.

-Kyrkan har fått en dyrbar gåva, men givaren vill vara anonym.

Då reste sig hr Nilsson och sa:

- Ja, jag tyckte det var bäst så!

- Är det inte enformigt att sitta här dag ut och dag in och stämpla vykort?

- Inte alls, det blir ju ett nytt datum varje dag.

- Hovmästarn, har ni några lätta maträtter i dag?

- Ja vi har tunga.

- Får jag prova den där klänningen i skyltfönstret?

- Ja gärna. Men går det inte lika bra i provrummet?

- Jaså, min herre är godsägare?! Får jag då fråga... var har ni godset?

- På Södra station!

SÅNG FÖR ALLA

Mel: Mors lilla Olle

Från hela Sverige till TS¹⁾ vi vill
Träffen i Söra vi farit till
Vägen var lång, men längtan var stor
ingen vill längre tillbaka dit dom bor

ORVAR

1) Betyder Trollsykien

Önskeklappen

Vad önskar du dig till klapp i år?
är frågan som man av alla får
när julen börjar sig närma

Det blir ju värre från år till år
att önska något som ni förstår
när man har allt man behöver

"En persianpäls så mjuk och skön"
jag önskat förr när kall var snön
nu får en minkpäls mig värma

Konståknings-skridskor jag sa en gång
och stod där plötsligt med näsa lång
jag kan ej åka för knäna

Fiol jag önskat sen jag var ung
att spela på med takt och schvung
men huamej vad den gnäller

Nu har jag fått allt jag önskat med
men det blev ej som man tänkte sej
då måste man ju jobba och träna

Men nu jag önskat två år i rad
det som gör varje människa glad
och jag vill ha en hel massa

Jag önskar lika också i år
hoppas det i uppfyllelse går
tummarna hålls det förstår ni

Vad jag har önskat? Jo lugn och ro
det har jag önskat mig må ni tro
Det passar väl varje kassa

ANNA KRISTINASDOTTER

UR DJUPET AV MITT ÖGA

av Neptunus Näck

JAG LÄT EN BRIS FRÅN ÖSTER SAKTA LYFTA MITT DAGGREGSNVÅTA GRÅ TÄCKE, LYFTA DET UPP MOT GRANTOPPARNA I VÄSTER OCH HÄNGA DET I TUNNA SLÖJOR TILL TORK I MORGONSOLENS DIS?

SOLEN HADE LÄNGE VANDRAT ÖVER HIMLEN I ÖSTER OCH MORGONEN STOD NÄSTAN I DAG NÄR JAG NU ÖPPNADE MITT GRÅBESLÖJADE ÖGA MOT HIMLEN. ATT JAG VILAT SÅ LÄNGE DENNA MORGON KOM SIG AV DEN ORG SOM VARIT KVÄLLEN INNAN. DET HADE PRATATS OCH SKRATTATS VID DEN RÖDA GÅRDEN I SÖDER, LÅNGT EFTER MÅNSKÄREVANDRINGENS BÖRJAN. JAG HADE DRAGIT TUNGA GRÅ SLÖJOR ÖVER MIG OCH HELA NEJDEN FÖR ATT DÖVA RÖSTERNA, MEN SKRATTET OCH PRATET HADE RULLAT EKO MOT BERGET I VÄSTER OCH SLAGITS TILLBAKA ÖVER MIG OCH BORT ÖVER ÄNGARNA I ÖSTER DÄR DE TUNNATS UT TILL EN VISKNING MOT SKOGRANDEN. NÅGON VILA HADE DET INTE BLIVIT FÖRRÄN SKÄRAN VAR I NEDAN OCH ALLA KUPADE BLAD FYLLETS TILL RANDEN.

Morgonen var soltyngd och tyst. Jag låg och lyssnade till himlavingarnas musik och såg på några sländor som dansade över näckens blad i min ena ögonvrå.

Då hördes ett brummande läte från gården i söder. En röd bil svängde in på gårdsplanen. Ur bilen klev en gråskäggig gestalt. En annan gestalt i svart skägg kom ut ur gården. De började samtala. Jag lyssnade.

DAGS FÖR TÄVLING

- Ska vi ha tävlingen idag, sa den gråskäggige.

- Jag hade tänkt det, jag ska märka ut banan. Har du revar med dig, sa den svartskäggige.

- Jag har 25 stycken och fem spön.

- Då tror jag vi klarar det, sa den svartskäggige.

Sedan gick han med

långa steg ner mot mitt ögas kant och ställde sig och tittade. Han småpratade högt för sig själv,

det verkade vara en ovana han hade. Under tiden vandrade han ut efter mitt öga.

- Här ska det nog gå fint, sa han och fortsatte.

- Jag låter dom ha fritt fiske i hela viken, vi kan börja vid stenudden och sedan hela viken runt. Jag undrar var bästa platsen kan vara? Men i den här skitiga sjön finns väl knappast någon fisk.

Nu började jag förstå

vad som skulle hända. Jag hade varit med om det en gång förut. Metartävling kallades det.

"SKITIG SJÖ"

Jaså, han kallade mitt gråbeslöjade öga för "en skitig sjö". Nää, honom skulle jag allta och spela ett ordentligt spratt. Nu hade han stannat och hängde upp en vit påse i ett träd. Jag väckte några av mina största invånare, som sov längst ner i min pupill, ledde dem med hjälp av näringsrika strömmar till platsen där han stod. De skar med sina breda ryggar genom mitt ögas hinna, de slog med kraft sina breda stjärtfenor mot ytan i jakten efter föda.

- Här finns ju massor av fisk, den här platsen måste jag se till att få, sa den svartskäggige och hans fina skägg sprack upp i ett stort leende.

Han får väl se hur mycket det finns, när tävlingen börjar, tänkte jag.

När solen låg som hastast över mitt öga samlades en mängd gestalter på gårdspla-

..UR DJUPET AV...
(forts fr föreg sida)

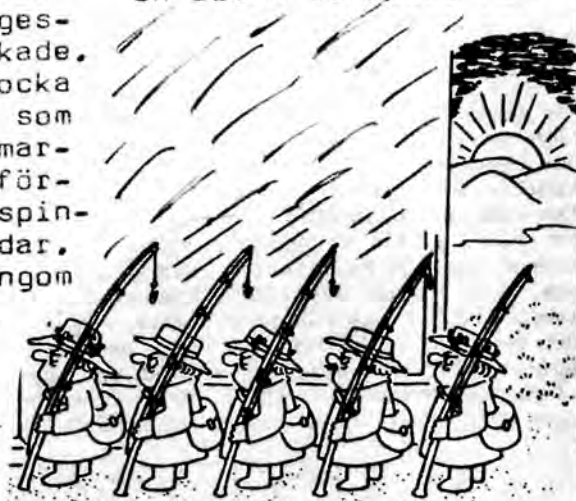
nen utanför den röda stugan.

"PLOCKADE PINNAR"

Gestalten i det svarta skägget stod framför de andra och gestikulerade och pekade. Alla började plocka i långa pinnar som låg strödda över marken. På pinnarna försökte de få fast spindelvävstunna trådar. När allt så småningom

hade ont i ett knä, piskade mig gång på gång med toppen av pinnen. Han fastnade i näckens blad och rev och slet så jag till sist helt tappade tålmodet och lät en liten vindpust fån-

lugnat sig och alla hade var sin pinne med tråd, så den svartskäggige...

- FÄRDIGA...GÅ....

Sedan kastade han sig helt om och flög iväg som ett höstlöv i full orkan. Innan de andra ens hade hunnit flytta över tyngden till den ena foten för att kunna lyfta den andra så var den svartskäggige redan framme vid den plats han i förväg valt ut. Ja, han hade till och med hunnit få fast en fet jordvärdare på kroken som satt i trådens ände och med ett svingande kast fått det hela att hamna bland näckens blad.

De övriga kom också ner mot mitt ögas kant och lät sina trådar hamna bland bladen. Men usch, så dom behandlade mig. En, som hade en konstig surrande låda som han kikade i för jämnan, slängde hela sin pinne i mig. Sedan tappade han dessutom en stor vit klump ner i mitt öga så det brändes som eld. En annan, som tydligen

ga hans tråd och föra den upp i trädens grenar där den lyckligtvis fastnade.

Ute på stenudden hade den gråskäggige gestalten satt sig. Han tog god tid på sig med pinnen och tråden. Under hela tiden han gjorde i ordning detta talade han lugnande och viskande till mig.

- Nu ska du vara alldeles lugn, jag vill dig inget ont, viskade han.

När han lät sin tråd sjunka ner i mitt inre kändes det som en smekning. Jag blev helt betagen av hans mjuka, lugnande rörelser och hans viskande stämma.

Det dröjde inte länge förrän jag inte kunde motstå frestelsen att visa honom min aktning. Jag lät en av mina små vitgnistrande invånare ledas mot hans krok.

SMEKANDE ELEGANS

Han drog ur mitt öga med så smekande elegans att jag inte kände minsta sveda. Inte ens den minsta krus-

ning märktes på min hinna. Ytterligare två av mina vita vänner fick följa den förstes väg.

Nu började den svartskäggige bli otålig. Han ryckte och slet oftare i tråden. Bytte plats bland näckens blad. Bytte ut jordvärdaren mot en vit klump. När han märkte att inget hjälpte tog han upp sin pinne och gick bort till den gråskäggige. Han tittade, missbelåtet, på de tre vitgnistrande blankfenorna.

- Det där var inte mycket att komma med, sa han till den gråskäggige.

- Har du mer själv? Här ser du en som kan få fisk ur vilken utdöd skitig dynggrop som helst, svarade den gråskäggige. Nej, nu räcker det, tänkte jag. Ska han börja nu också. "Utdöd skitig dynggrop", hur mycket ska man tåla. Han skulle minsann få se på "utdöd" han.

LOCKADE UPP DE STORA

Den svartskäggige hade satt sig intill den gråskäggige och

lagt sin tråd intill hans. Jag lockade upp några av mina största invånare, de brungröna slemfenorna, till den svartskäggiges tråd. Jag lät en av dem fånga trådens krok, trots att jag visste vilken värk det skulle ge mig. Den svartskäggige sat-

..UR DJUPET AV....
(Forts fr föreg sida)

te igång att dra och slita och det tog en lång stund innan han fick upp den brungröna slemfenan. Hela tiden satt den gråskäggige helt förstummad, men värre skulle det bli för honom. För det dröjde inte länge förrän jag lät den svartskäggige få ytterligare en slemfena.

Inte nog med detta, som kronan på verket lät jag en av mina allra största slemfenor fånga den gråskäggiges krok och sedan lockade jag slemfenan med sådan kraft ner mot mitt ögas inre att den lilla kroken raknade och for med ett tjtande läte upp ur mitt öga och hamnade på stenhällen framför den gråskäggige, där den låg som ett utropstecken.

MYSTISKA FLASKOR

Jag hade faktiskt blivit så engagerad i detta att jag inte märkt hur en av gestalterna, en lång smal en med burrigt hår, hade smugit fram några mystiska flaskor som det stod Pripps på och tömt dessa i mitt öga. Några av de nyfikna små blankfenorna hade lockats dit av bruset som uppstått och han hade lyckats lura två av dem att smaka på de jordvändare han hade på kroken.

När jag åter vände min pupill mot de två på stenhällen såg jag den svartskäggige utföra en underlig dans. Han hoppade och for runt som en vilde och min första tanke var att det var någon tacksägelsedans till mig som han utförde,

men jag blev snart varse något annat.

-Skottet har gått, ropade han. Tiden är ute! Dags för invägning! Nå, vad säger du nu då, sa han till den gråskäggige och fortsatte.

- Där ser du vem som kan fiska. Till och med i en sjö som inte är bättre än ett latrinkärl eller en avloppsbrunn kan jag fånga de största fiskarna.

Jag är bäst, nu är det klart bevisat, sa han triumferande till den gråskäggige som fortfarande satt helt förstened och stirrade på sin utträtade krok.

GE DEM EN LÄXA

Nu är måttet rågat, tänkte jag. Jag måste ge dem en ordentlig läxa båda två. Hela eftermiddagen och aftonen låg jag och funderade vad jag skulle göra. Jag kunde inte komma på något riktigt bra.

Jag började plocka ner mina saltorkade slöjor från träden för att lägga mig till ro för natten, när jag kom att tänka på den minsta gestalten som varit med i tävlingen.

Han hade suttit så tyst med sin grågröna hatt som det var en stor gnistrande blankfena på. Troligen ett tävlingsmärke. Jag hade helt glömt bort honom under tävlingen, kanske skulle han kunna hjälpa mig. Jag bad de stora grö-

na alträden viska hans namn så de lockade honom till mitt öga. Det gick bra. Det dröjde inte länge förrän han kom till stenhällen med pinne och tråd. Han sänkte sin tråd intill några gröna blad och jag skyndade mig att väcka några av mina största brungröna slemfenor och några av de större vitgrå blankfenorna.

en VÅG SOM HJÄLP

Jag lät honom först få en stor slemfena. Jag fick hjälpa honom att få den ur mitt öga genom att låta en liten våg slå den upp på stenhällen just när han ryckte till så kroken lossnade. Nu blev det liv inne i den röda gården. Den svartskäggige kom ner och tittade på slemfenan. Sen tog han pinnen från den lille gestalten och försökte själv en stund. Han tröttnade snart och så fort den lille ge-

stalten fick pinnen igen såg jag till att en av blankfenorna fastnade på kroken.

FEL INSTRUKTION

Då började den svartskäggige gorma om hur han skulle gå tillväga för att få upp blankfenan. Det lät bara så - för egentligen gav han den lille gestalten helt felaktiga instruktioner bara för att han skulle tappa blankfenan. Jag

NATTLIG HUNGER

av Anders Nilsson

Jag vaknade mitt i natten av att det drog en kall vind över ryggen. Jag hade glömt att stänga fönstret. Plötsligt kände jag att jag var väldigt hungrig och det kurrade i magen. Jag gick upp, trevade mig iväg längs de mörka väggarna.

Jag trampade på något högt och trodde det var min pall, men innan jag visste ordet av var jag på väg nerför trapporna från övervåningen på min skateboard. Jag började nu närma mig ytter-

dörren i en fart av cirka 120 knutar. Dörren, den var ju lå-å-å-st.....pang... Krasch....., bom...

Jag reste mig, gick upp för trapporna för att stänga fönstret, men det kunde jag inte för jag hade stukat foten, så jag låg kvar vid dörren. Jag vältrade mig över på mage och kröp uppför trapporna och kom in i rummet.

SÖKTE NÅGOT ÄTBART

Jag vaknade av att jag låg nere vid dörren. Antagligen hade jag slagit huvudet i dörren och svimmat. Jag reste mig igen och stapplade ut i köket för att finna något ätbart.

Jag öppnade skafferiet, där låg bara en möjlig brödskiva. Det lyste av mögel och man såg hur mögelsvamparna svajade i vinddraget när jag öppnade dörren. Men jag var så hungrig så jag tog brödskivan och strök smör på, men jag behövde ju pålägg.

EN STOR SKINKA

Jag tittade i skåpet ovanför skafferiet och jag hade tur för där stod em stor skinka på ett stort fat.

Jag fick tag i ena kanten på fatet. Genast kände jag att skinkan vägde uppåt tio kilo.

Jag fick ett fast grepp på fatet och drog det ut över kanten på hyllan. Jag skulle just försöka byta grepp på fatet när jag tappade det och fick skinkan i huvudet. Jag lyfte upp skinkan på bordet och skulle just skära upp en skiva när jag märkte att jag inte hade någon kniv i handen att skära med och allt bestick hade vi lånat ut till grannen som hade party.

LETADE KÖTTYXAN

Jag fick leta upp köttyxan. Jag tog en pall, ställde den framför skafferiet, gick upp på pallen, öppnade skåpet och tog tag i

kötttyxan just som jag såg en stor spindel i taket.

Jag tappade balansen, föll baklänges, tappade köttyxan så den snurrade ett par varv i luften och dök sedan ned mot magen med ett tjusigt svanhopp. Jag vaknade av att mamma stod och ryckte mig i armen och skrek i mitt öra.

- Vakna, hela huset är upp och nervänt!

- När firar bina jul?
- ???
- Jo när julen är förbi.

..UR DJUPET AV....

(Forts fr föreq sida)

hade ett fasligt jobb innan jag lyckades hjälpa honom upp med blankfenan på stenhällen. Samma procedur upprepades tre gånger till och den svartskäggige blev alltmer tyst. Den gråskäggige hade också kommit ut och även han tystnade.

När två mycket stora slemfenor och tre rekordstora blankfenor låg på stenhällen stod de båda skäggfigurerna helt stumma, stirrande på fenorna och sedan ut över mitt öga.

Jag hörde hur båda viskade ett tyst för-låt" till mig och när jag hörde detta gick det en rysning genom hela mitt öga. Det var segerglädjen som brusade inom mig.

Jag drog mina grå slöjor över mig tills jag inte längre såg månskaran och slumrade in.

JAG HADE SEGRAT!!

BÄNKÅSTOMTEN HAR BEKYMMER

Det var länge sedan det hördes något från hustomten i Bänkås i den här tidningen. Det har naturligtvis sin förklaring i att lokalredaktören bytt uppehållsort, och därför mera sällan träffar honom.

Men härförleden var jag ut på Alnö, jag har ju fortfarande en del trådar kvar åt det hållet. Då gjorde jag mig en sväng upp till den gamla avfolkade byn för att se hur det stod till där uppe.

Jag mötte en bekymrad och smått förb-d hustomte. Jag undrade hur det stod till med honom och fick då höra en bedrövligen historia.

När jag lämnade torpet för ett antal år sedan var han ju glad och nöjd. Han fick flytta in i sin gamla lägenhet och allt var frid och fröjd och har så varit ända till nu.

OHERRANS VÄSEN

- Du förstår, sa han, nu har några tokiga fallskärmshoppare tagit över torpet och ska ha det till klubbhus. Dom har ju hållit på en massa år och anlagt en landningsbana för sitt flygplan och det ska jag tala om att dom har fört ett oherrans väsen.

Men det har ju inte direkt berört mig. Jag har kunnat gå in och stänga dörren och sluppit att både se och höra eländet. Fast nog tycker jag att det är konstiga tider när man anlägger flygfält på den jord mina gamla husbönder med

stor möda odlat upp. Men, som sagt, det där har ju inte angått mig och jag har för länge sedan gett upp tanken på att åter en dag ska bli som det var en gång.

DET VAR BÄTTRE FÖRR

- Du skulle ha varit med när jag var ung hustomte på Nymans torp. Det var tider det. Folk i alla hus, hästar och kor överallt, grisar, får, höns, hundar och katter. Och tänk alla dessa barn. Vi var sex hustomtar på den tiden. Det var inte alltid så lätt att hinna med överallt, men det var glädje i arbetet och slitet som inte finns längre. Alla hade sin

uppgift, ingen var överflödig. Gammal eller ung spelade ingen roll.

- Tänk vilka jular vi firade. Inte var det julklappar som nu, stereoanläggningar, färg-TV, TV-spel och en massa både möjliga och omöjliga maskiner som jag inte ens kan nam-

net på. Nej, det var kanske en påse med något extra gott till barnen, för det var bara barnen som fick klappar på den tiden. Det kunde vara ett

par varma yllestrumpor, såna där som kliar, du vet, ett par nystickade vantar eller andra nyttigheter.

STOJ OCH GLAM

- På julaftonskvällen sedan allt stöket med djur och hus var avklarat åt man julmiddag och sen var det ett stoj och glam utan all like. Gamla och unga var med och lekte, berättade sagor och dansade kring granen och så åt man av den goda julmaten. Juldagen var mer lugn. Då gick man först till julottan, eller åkte kanske är riktigare att säga. Då spändes hästarna för julottesläden och så bar det iväg med tännda tjärbloss att lysa sig med. Det var en grann syn må du tro. Juldagen i övrigt efter julottan ägnades

vila och avkoppling. Annandag jul var det besök av och hos släktingar och bekanta. Då lekte, dansade och åt man igen och firade julen i glädjens tecken, för att bästa dag återgå till vardagens sysslor. Det var jular det må du tro.

KLUBBRUM OCH BAR!

Men det var inte det jag skulle berätta för dig, nej det var det här med fallskärmshopparna. Dom har ju hållit till nere på sitt flygfält förut, men så en dag i höstas var dom här. Dom klev omkring här inne och jag hörde dom prata. Här skulle dom ha klubbrum och här skulle det bli sällskapsrum med bar och möjlighet till dans. Ja, du kan ju tänka dig hur det kommer att bli. Inte kan jag stanna kvar här nu. Dom har redan börjat riva väggar och sätta upp nya och dom har dragit in elvärme som är det värsta jag vet.

- Nej, jag får nog flytta ut till vedbon igen om jag nu får vara kvar där, för dom var där också och rev och stökade till. Nej, jag är glad att mitt gamla husbondfolk inte behöver vara med om eländet. Om jag inte får vara kvar i vedbon vet jag inte var jag ska ta vägen, det finns ju inget folk som har behov av några hustomtar längre, tyvärr. Jag har ett sånt där yrke som är på utdöende som man säger.

STOPPA UTVECKLINGEN

Som ni förstår blev jag både ledsen och arg över på vilket

EN SJÖMANS JUL

Det var i slutet av november. Jag hade just köpt en enkel biljett från Sundsvall till Göteborg. Klockan var tio på kvällen och vi trava-

de iväg ut på perrongen vid Sundsvalls central med vårt bagage. Vi, det var jag, Lars-Ove, Matte, hans syster Eva och hennes kompis. Tåget gick inte förrän tjugo över tio så vi hade gott om tid att stå och frysa. Till sist gick tåget och jag gick in i sov-kupén och lade mig. En månad hade jag varit ledig från "min" båt, Bahia Blanca, som förresten är spanska och betyder "den vita bukten". Nu var jag alltså på väg tillbaka igen. Jag hade varit på den i fyra månader och skulle vara där i fyra månader till. Alltså skulle julen firas ombord.

VAR ÄR SNÖN?

På morgonen vaknade jag ett par timmar innan vi kom till Göteborg. När jag satt i sängen och tittade ut över landskapet hajade jag till. - Snön, vart var all snön...

Nu först började jag fundera över hur julen skulle bli till sjöss. Det skulle ju inte bli någon snö och kyla, utan antagligen

sätt min gamle hustomte har blivit behandlad. Men det är inte mycket man kan göra, det går inte att stoppa utvecklingen och

framåtskridandet, fast nog skulle man vilja göra ett försök.

Jag föreslog min gamle hustomte att flytta upp till mig i Matfors och bli hustomte där. Han skulle fundera på förslaget, men han var tveksam.

- Det är så bråkigt och bullrigt på såna där platser som Matfors, tyckte han. Bilar och folk överallt, jäkt och stress.

- Men, sa han, här kan jag inte stanna heller.

Så kanske en vacker dag kommer han upp till mig och jag har en egen hustomte igen. Det skulle vara riktigt roligt tycker jag.

SVEN IVARSSON

var vi någonstans strax utanför Panama till jul. Men det fick jag se när jag kom ombord. När vi kom till Göte-

EN SJÖMANS JUL...

borg tog jag en taxi till båten och installerade mig i hytten. Sedan var det bara att gå ner och börja jobba.

På kvällen gick jag i land för att handla tvål och saker som jag behövde. Bland annat köpte jag plastsnö på burk och lite andra julprydnader.

DÅ SKRATTADE DOM

På kvällen gick vi från Göteborg till Oslo. När dom andra så småningom fick se vad jag köpt skrattade de och tyckte det var löjligt, men det fick dom igen som ni snart ska få höra.

Dagarna gick och det började närma sig julafton. Det blev som jag trodde, vi var strax utanför Panama. Solen stekte på morgonen och det var inte precis någon julstämning.

PLASTSNÖ VILLE DOM HA

Men när jag gick ner i hytten kom den direkt för där hade jag pyntat med olika slag av julsaker. Plastsnön hade jag sprutat på glaset i ventilen. Nu var de andra inte så kritiska längre. Tvärtom kom de och ville låna plastsnön. Och det fick de ju förstås, men först frågade jag om det inte var lite löjligt med

sånt. Jag fick inget riktigt svar på detta tyvärr...

Klockan tolv på dagen fick jag gå ner och jobba eftersom jag

gick vakt. När arbetsdagen var slut halvfem var julbordet dukat och klart. Först duschade jag och gjorde mig i ordning, sedan satte vi oss till bords och åt.

VILKET JULBORD!

Det var det största julbord jag någonsin sett. För säga vad man vill om rederiet, men till storhelgerna

dukar de upp bra med mat i alla fall. Sedan kom julklappsutdelningen. Det var julklappar som var skänkta av kyrkomissionen.

Jag fick en bok, skri-

ven av Bibbi Langers far. Det var hans memoarer. Faktiskt ganska bra förresten.

JULSTÄMNING

Efter måltiden gick jag ner i hytten och öppnade paketen jag hade med mig hemifrån, samtidigt som jag spelade julsånger på bandspelaren.

Det var precis så man kände det som man varit hemma, men man saknade ju alla de andra förstås.

Ja, så hade jag det den gången jag firade jul till sjöss. Men i år firar jag den hemma. Och det är ändå allra bäst...

GOD JUL ÖNSKAS
er alla av

INGEMAR SVENSSON

Minns ni Nordkroken

Dit kommer ni

väl i sommar?

Alla kan förstås inte minnas Nordkroken eftersom alla inte varit där. Men några av er minns väl 1971 då vi senast träffades på denna plats. Nu skulle det alltså vara dags igen om intresse finns.

Vissa bekymmer kan vi förstås stöta på, bla det här med sängplatser. På gården finns 22 platser. Dessutom har vi en husvagn parkerad där och en lägenhet på cirka en mils avstånd. Det finns också möjlighet att tälta.

Det kan dock kanske ordnas fler platser i en villa intill, men detta är ännu inte helt klart.

Jag har i alla fall tagit mig friheten att boka Nordkroken under tiden 12-17 juli 1980.

Nu vill jag gärna att ni snabbt tänker över förslaget och ger mig eller Murklan ett besked under januari om ni skulle vilja vara med på 1980 års Trollsykien-träff i Nordkroken, och ungefär hur många ni blir.

Hälsningar
LÖPAR-NISSE med fam

PEGER

Kan det vara trönmål tro?

Eric (bror min) är en snäll bror. Om det beror på att jag är hans enda syster vet jag inte, men snäll är han i alla fall.

Han frågade mig om jag ville följa med till Söderhamn för han skulle dit och göra ett reportage. Det var klart jag ville. Vi skulle åka tåg (vilket i och för sig är fullt naturligt eftersom Eric inte har någon bil). Men nu är det ju så att tågen inte stannar var som helst längre. Men vi gick ner till Iggesund station och vi hade tur.

Ett godståg, fullastat med långved stod där och skulle just avgå söderut. I ett mellanrum mellan två långvedstravar klättrade Eric, jag och två andra Iggesundbor upp. Tåget satte sig i rörelse och vi högg tag i stolparna på sidorna så vi inte skulle dråsa av.

Eric och jag stod på den ena sidan av vagnen och pratade med varann och dom andra två stod på den andra sidan och pratade väl också med varann, för jag såg munnen rördes på dom.

TRÖNÖ NORRA?

Tåget gick fort så det var knappt man hann läsa skyltarna på stationerna vi for förbi. Men Trönö norra såg jag tydligt,

fast Eric påstod att det var Trönö och Norrala. Eftersom det var han som bjöd mej på resan (fast vi åkte ju utan biljett förstås) så låtsades jag att han hade rätt. Vi kom dock fram till Söderhamn och klev av tåget på ett ställe där det inte fanns någon perrong utan bara större och mindre stenar och stenblock. Dom andra två steg också av där. Dom skulle dit och inspektera några elektriska grejer som det hördes. När vi skiljdes åt sa dom "Hej då" och det var det första och enda dom sa åt oss. Där vi skiljdes var det en stor fabrik

som såg sotig och lortig ut och det var för att den skulle läggas ner, sa Eric. Det var om den han skulle göra reportaget, men först skulle vi gå och fika.

IN GENOM VÄGGEN

Vi kom till ett kafé där folk gick in och ut genom dörren, men

Eric och jag kröp in vid ett fönster mellan fönsterbrädet och väggen under. Jag satte mig vid ett bord och väntade att Eric skulle komma med kaffet.

Då fick jag se honom krypa under ett bord där det stod koppar, fat, assietter och bröd. (Det var munkar som jag tycker så mycket om). Eric tog en assiett och en kopp och på något underligt vis fick han kaffe i koppen när han

GREVENS VINTERFISKE STOPPAS

kalsongfars från Västergötland

Det ser nu ut som om Lars Olovsson kommer att tvingas avstå från vinterfiske under den kommande säsongen. Detta på grund av en rått och den helt miserabla postgången mellan Eskilstuna och Älvängen. Han fick i juli tips om en helt ny kalsong som kommit ut i marknaden. Den hade inbyggda värmeslingor och var alltså något utöver det vanliga.

Marknadsförare av nämnda kalsong var tidningen FOLKET som såg sig tvingade att köpa in ett större parti kalsonger till sina prenumeranter under köldvintern 1978-79.

Det hade nämligen visat sig att ingen av prenumeranterna gav sig tid att läsa vad som stod i tidningen, utan använde den enbart som värmande omslag för benen och ändan.

Ett mindre parti kalsonger hade funnits kvar när sommarvärmen kom och detta såldes ut till vrakpriser under sommaren.

TJI KALSONGER

Lars Olovsson beställde ett par när han i sommar besökte Nyköping och fick löfte att hans beställning skulle effektueras så snart semestern var över.

Kalsongerna har ännu inte synts till i Älvängen. Endera måste detta bero på mycket besvärliga postförbindelser eller en förbaskat lång semester.

När Lars Olovsson här omdagen skulle ta fram sina gamla vadmalskalsonger kom så chock nummer två. En rått hade fattat tycke till dem och byggt sig ett bo av kalsongerna.

VIKTIG UPPMANING

Lars Olovsson vill därför rikta en uppmaning till allmänheten. Om någon sett ett litet brunt paket på avväger mellan Eskilstuna och Älvängen, ta det till närmaste postenstalt och sänd det express till den angivna adressaten. Hela vinterfisket kan annars spolieras. Det står och faller med detta paket.

Nils Holgersson

PEGER... (fo>ls)

tryckte på golvet. Sen satt han där (under bordet) och doppade munk på munk utan att ägna mej en blick ens. Jag blev lite purken men jag kikade i min portmonnä och där hade jag så det räckte till en halv kopp kaffe. Jag fick det och skulle börja dricka när en mor och hennes dotter slog sej ner bredvid mej. Modern klagade att det drog.

PEGER OCH PEGER

- Du bara peger och peger, sa dottern. Nu har vi flyttat oss runt lokalen så kaffet är alldeles kallt. - Ta mitt, sa jag. Det är varmt, men jag vill inte ha nåt socker. Jag räckte över min halva kaffekopp och just då vaknade jag. Lite frusen var jag för jag hade somnat vid läkemedlet och

bredvid mej stod min kaffekopp. Till hälften fylld med kallnat kaffe.

ÅRETS TÄVLING

Nu sitter jag här och undrar?

Var det Eric som genom tankeöverföring gav mej detta uppslag så han skulle få nån utfyllnad i TN. Var det för att jag hade min kopp med kallnat kaffe bredvid mej som han inte bjöd på nåt. Men en munk hade jag väl kunnat få.

En sak till:

Vad är "peger"?

Jag har tittat i Kunskapens bok och Våra främmande ord, men det finns inte där.

Är det någon som vet? Annars gör vi en tävling på det vid nästa års träff.

Det är ju så kul med tävlingar. Eller hur?

Anna Kristinasdotter

Hoppсан

nu har väl redaktörn varit och tullat på julglöggen alltför tidigt. Tänker ni förstås!

Men så är det inte alls. Barnkrysset har "ställts på kant" helt medvetet. Ja, det är faktiskt så enkelt att om inte redaktörn gjort så här hade vi inte fått plats för något kryss.

Men gäller det alltså för barnen att försöka lösa detta kryss. Det finns lösning på annan plats i tidningen, men naturligtvis är det ingen som tjuvtittar innan man försökt lösa hela flätan.

GOD JUL och GOTT NYTT ÅR

ÄR DAGARNA I Vårt Land Vintertid

VI SJUNGER DEN FÖRSTA AV "VÄR HÄLSAD"...

AKTA DEJ FÖR BILAR. GÅ INTE PÅ ISEN. VÄNTAR. GLÖM INTE DIN MILKE. GLÖM INTE DIN NYA SKIDOR...

BRUNNENS Julkryss

ÅR ÅNGA EN TYD AV

VÄXER I VÄTSEN

GÖR EKOT NÄR DU ROPAR

RISTIGA BUSKEN MED BLÅ BÄR

STÄR DEN I KÖN

HÖR MAN SNOG MED

HOPPAS VI ATT DU KRYSSSET

HÄR NAMNS-DAG 4 JANUARI

UNG FLICKA

PÄTTE-SVÖRE

VESUS MAMA

ÅR ÅNGA EN TYD AV

GÖR DEN FÖRNOGNE VÄL GÅR SÖKMYCKET

HON A HAN PÅ DANS-GOLVET SPRUTAS SVÖRE SKOGÄR

GÖR DET JU NÄR IS OCH SNÖ SMÄLTER

SÄDAN PLATS HÄR SOM REGEL YARJUE SVENSK STMD

VÄXT MED MÄGIST KRAFT STÄRNNA I ENGLAND

ÖVERBEFÄLL-HANAREN ELAK KLET

BRUKAR TAVLOR OFTAST

HUS FÖR TORK-VING AV SÄD

Kan ingen stoppa dessa galningar!

Attjii, attjii, hysch, asch, tvi
fnysch.....så där ja....Äntligen
fick jag fram papper och penna
ur det här mjölet.

Ni ska veta det har blivit miljö-
förstöring i kvadrat här i Knutebo.

Vi lever i ett moln av grått
mjöl. Varenda sak vi tar i är
överhöljd av detta mjöldamm.
Själva känner vi oss som mjöl-
säckar och går här och spottar
och nyser.

Det beror på det här rabaldret

som Murklan håller
på med. Aldrig

tycks det ta slut

helser. Hon har

målning på gång

sägs det. Det har

väl målats förr

också, men aldrig

har det varit så

här. Då har det

gått på några da-

gar, men nu har det här pågått i

flera månader och blir bara vär-

re.

Varje kväll kommer det en tjej

och en kille till Murklan och

börjar spackla och slipa så dam-

met yr, tjockt som dimma, vi ser

inte varann.

På morron när vi vaknar ligger

det som en fäll över oss som vi

bökar oss upp ur. Så är det var-

je dag.

Vår dotter Rita är allergisk mot

sånt här, så hon

måste flytta till

familjen Jösse Ha-

re, som bor under

båten på Lund-

grens tomten. Ja,

ni vet kanske in-

te att det är en

helt annan båt nu.

Murklan tog ju

och brände upp

sin båt i våras. Jösse och Jossa

blev inte uppsagda ens. Det bara

kom två karlar och drog iväg med

båten och gjorde majbrasa av den.

Det var Murklans idé.

Hon blir stooligare för varje

dag som går. Men som tur var låg

det en annan båt där som blev

deras räddning.

Rita bor hos dom nu och tant Jos

Julbrev FRÅN Knutebo

sa lär henne till hemsamarit.
Matte och Glutte har också flyt-
tat hemifrån, så nu är vi ensamma
mor Trilla och jag.

Matte är på leksaksverkstaden i

Gesundaberget och

räknar trähästar.

Det trivs han med.

Glutt har fått ar-

bete som hustomte

i ett hyreshus på

Sommarvägen i Ny-

köping. Men där är

ett sådant väsen

med vrålmusik från

morron till kväll

så han får ingen arbetsro. Han

tänker lägga in om förflyttning.

Mellan jul och nyår kommer dom

hem och hälsar på. Om det går

att komma in här då.

Det måste väl ta slut på det här

dammeländet nån gång, annars får

nog Trilla och jag flytta häri-

från också. Finns det ingen som

kan sätta stopp för Murklans ga-

lenskaper.

Vi vädjar till alla - gör något!

Vi vill så gärna bo kvar. Vi

hoppas det löser sig.

GOD JUL TILLÖNSKAS ALLA FRÅN

TRILLA o JAKOB

Det var en tjej och en kille

som på målarjobb fått dille

Men Murklan hon sa:

"Så ska de va"!

Tänk - hon fick nästan som hon ville

En gumma på Stranna fyllde sjuttifem

kanonfotografen kom till hennes hem

Tavlan blev bra

den ville hon ha

På den hon väntat och väntar än

Några äldre herrar passerar
en äldre dam som dragit kjo-
len över huvudet för att skyd-
da sig mot regnet.

- Hör nu damen, ni blir ju
blöt om er ädlaste kroppedel.

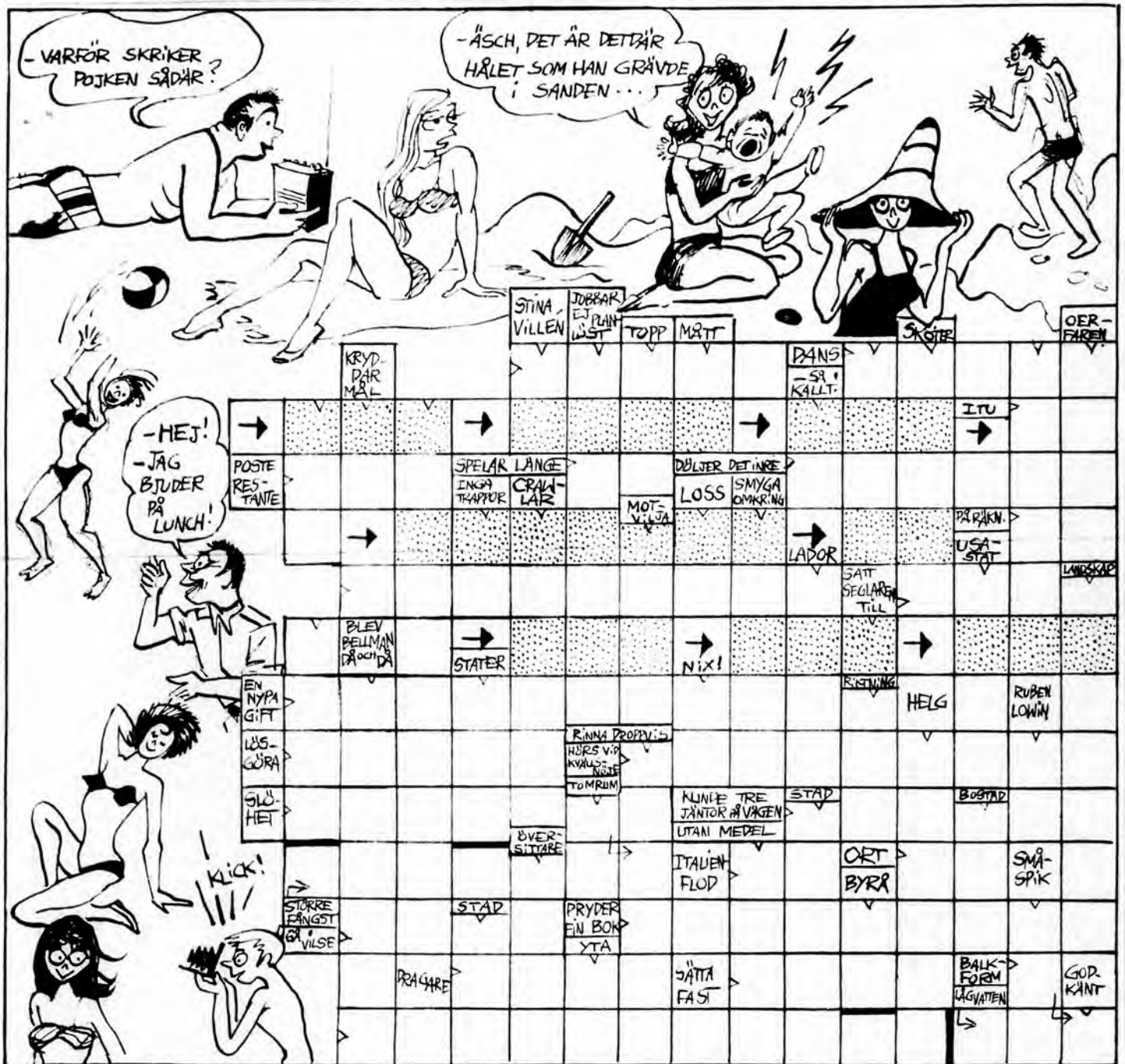
- Ja, se det gör inget, den
är från 1898 men hatten den
köpte jag i går.

- Tycker di-
rektörn att
vi ska till-
kalla en kon-
sult eller
ska vi trass-
la till det
själva?

*

*

JULKRYSS 1979

TESTA ER SJÄLV

Även i år kommer vi med ett klurigt korsord. Här gäller det förstås som vanligt att testa sig helt själv. Lösningen på krysset finns nämligen längre bak i tidningen. Er ärlighet - mot er själv - sitter förstås kvar sedan förra året, så risken är väl minimal för att någon skulle tjuvtitta in-

nan hjärnvindlingarna ansträngts till det yttersta. Krysset tillhör inte de allra svåraste, men det kan naturligtvis bli knepigt nog ändå om man inte kommer loss från början. I övrigt är det ganska magert med tävlingar i årets TN. Vi har inte ens fått några knepiga gåtor från vår redaktion i Älvängen. Enligt uppgift sitter vår lokalredaktör där

nere och hårdtränar för nästa års Trollsykienfiske. Han har gett sig sjutton på att han ska vinna då nämligen. Trollsykien är den enda plats på klotet där han ännu inte lyckats vinna en fiske-tävling. Alltnog: Vi hoppas ni ska finna trevlig avkoppling i att lösa TN-krysset och önskar

LYCKA TILL...

JEREMIAD OM GÄSTABUDET

årsalfabete av Murklan

Allt var inte bra på Söta
har man titt och tätt fått höra

Bada gick ju inte ann
fast det fanns en sjö så grann

Cirkelkaffe varje dag
gjorde oss i benen svag

Dumma frågor utan måtta
sattes upp strax före åtta

Enkel var invigningen
talet hölls ju utav Sven

Fläskpannkakan uteblev
gröt och fil vi åt med slev

Gästabud vi ock fick se
men det var en rysare

Hela syskonskaran kom
med hemsk musik och dito sång

Ivaros den store jätten
sattes bredvid toaletten

Jarker greja lek och skoj
klart att alltihop blev ploj

Kasta stövlar, tunga, grå
tänk vad folk kan hitta på

Lira boll i hink och gropar
sådant är väl till för tokar

Motionsrunda lång och seg
nästan ingen orka med

Ner i källarn fick vi gå
för att filmer titta på

Ormar fanns det ganska många
huggormssnokar meterlånga

Polisbesök vi fick på Söra
sånt vi aldrig förr fått höra

Ris och curry viskats om
det på bordet aldrig kom

Sverker fiska och den token
fick sig själv till sist på kroken

Trollsykiefanan hängdes inne
under taket på en pinne

Utflyktsmål var Trosa stad
där blev heller inga bad

Varje kväll ett kortspelsgång
schasa gammelmor i säng

Ynkligt var att gumman skåda
när hon kröp ner i sin låda

Zäta var en humorist
men på Söra var det trist

Ätill sist så sa en fuling
"sjön vid Söra är som sluring"

Ån finns mycket att beklaga
men det blir en annan saga

Önskar att vi nästa år
på Söra åter träffas får

Vad har egentligen hänt med tidningen

Det är inte det att jag vill framstå som någon sorts "kvirrspik" men jag måste ändå få komma med några påpekanden även i år.

För det första gäller det inbjudan att delta i årets nummer av Trollens Nyheter. Där ger redaktören en i mitt tycke väldigt sökt anledning till att han kommer ut med sin inbjudan så sent. Dessutom är väl också inbjudan ganska oförskämd.

Han påstår att han inte sänt någon inbjudan tidigare bara därför att då skulle vi lokalredaktörer sätta oss ner och vänta på en påminnelse och det har inte tidningen råd med, säger han.

Samtidigt säger han att han redan fått in en hel del manus av ypperlig kvalitet. Hur får man den matematiken att gå ihop. Vi lokalredaktörer protesterar på det kraftigaste mot sådan påstådd tröghet och detta kan vi göra mot bakgrund av att vi vet att det överlämnades manus så tidigt som i somras vid Trollsykienträffen. Snabbare kan man väl knappast vara?

Sedan det här med tidningens ekonomi! Den tycks vara väldigt konstig. Är tidningen fortfarande fristående eller har vi gått upp i den i A-pressen väl (ö)kända tidningen FOLKET.

Anledningen till att jag frågar är att allt som vi får numera bär denna tidnings huvud på papperet. Dessutom tycks vi ha bytt ansvarig utgivare och redaktör. Han hette nämligen förr Jerker Algotsson, men numera är alla papper underskrivna av någon som heter Eric Östlund, en som åtminstone jag känner som någon sorts ansvarig utgivare för den tidigare nämnda FOLKET.

Har det skett något inom ledningen för Trollens Nyheter som vi ute på lokalplanet inte fått veta så är det en allvarlig historia.

Vi kräver att sådana förändringar ska bli föremål för MBL-förhandlingar.

SVEN IVARSSON
lokalredaktör
Matfors

PS

Fjölårets publikation hör till de bästa jag läst.

DS

N Holgersson fick revansch

Efter kraftiga förluster i både pimpel och mete tog Nils Holgersson en efterlängtd revansch på Lars Olovsson i kustfiske. Inför den sista deltävlingen, som gick av stapeln på en holme utanför Marstrand söndagen den 9 december, hade de båda fiskarbröderna fångat exakt lika många fiskar var. Tävlingen skulle alltså bli helt avgörande för slutställningen. Det såg länge ut som det skulle bli oavgjort. När fyra av de fem tävlingstimmarna hade gått hade ingen av dem lyckats få någon fisk.

I detta läge sa Nils Holgersson allt på ett kort. Han tacklade upp bottenmetet och agnade med gammal strömmingsfilé. Resultatet lät inte vänta på sig. Redan efter tio minuters mete gav spötoppen signal om napp och Holgersson kunde bärga en torsk på modiga 30,5 centimeter. (30 cm är lägsta tillåtna mått) I detta läge kastade Lars Olovsson in handduken och erkände sig besegrad.

TN svarar:

Bara ett kort påpekande. De förändringar inom Trollens Nyheter som påtalas i insändaren ägde rum redan 1 juli 1976.

Medbestämmandelagen trädde i kraft 1 januari 1977. Kravet på MBL-förhandlingar faller därmed.

I övrigt finner vi ingen anledning att kommentera insändaren. Vi nöjer oss med en rekommendation i all stillhet: Drick Samarin!!

Julens färgläggningsteckning

TOMTEN OCH JULBOCKEN

HÄR HAR VI

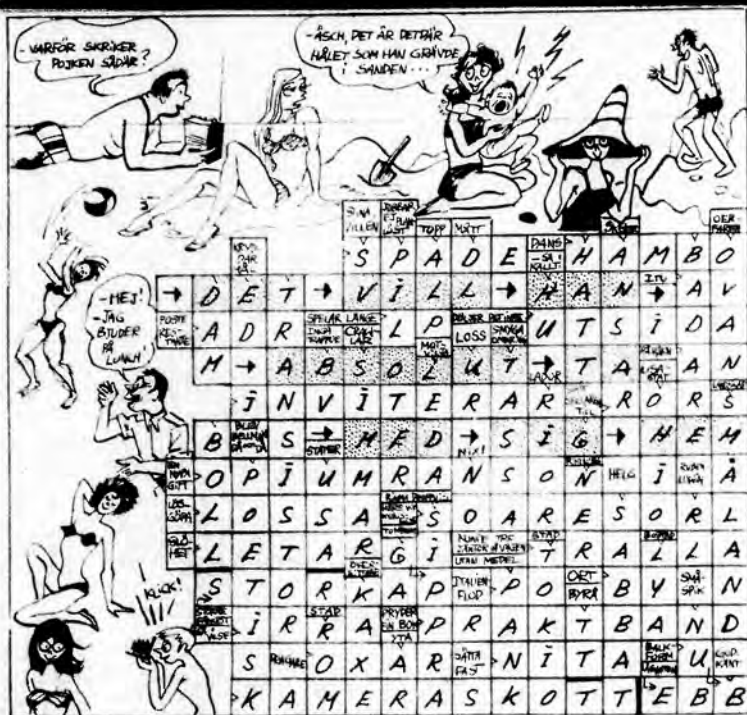
en stunds tidsfördriv för alla barn och kanske kan de äldre pröva på också förresten.

Det gäller sålunda att färglägga den glada tomten och hans getabock. Försök att få mamma och pappa med er också och låt dem försöka färglägga teckningen.

Hur ska nu det gå till, frågar ni förstås, eftersom det bara finns en TN i familjen och således bara en teckning.

Naturligtvis kalkerar ni av teckningen på annat papper och sedan är det bara att sätta igång.

LYCKA TILL!

S	K	A	O	S	G	B	A	K	O	M		
P	S	A	L	M	V	E	R	S	L	Ö	S	A
J	L	G	R	A	N	E	N	P	R	A	T	
U	L	L	Ä	R	E	Ö	B	A	K			
T	A	K	D	A	N	S	P	A	R	M	Ö	
K	Ä	G	E	R	A	L	R	U	N	A		
A	L	I	S	T	O	R	T	O	R	G		
S	O	L	F	A	T	T	I	G	A	R	I	A
T	J	A	T	Ö	Ä	R	R	A	M	A	S	

HALLÅ DÄR - STOPP NU!

Har du verkligen ansträngt dig ordentligt nu för att lösa TN-kryssen. Om inte, försök en gång till innan du tittar på lösningen.

Detta gäller alltså både barnen, som försökt lösa Barnkryssen och er äldre som gett er på det stora krysset.

Men om ni löst kryssen, så var så god och titta....